

בלמ"ס

ערעור (מעצרים) 40/13

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני:

אל"ם ארז פורת - שופט

בעניין:

סמ"ר א. ג. - המשיב (ע"י ב"כ, סרן אבי פינרסקי)

נגד

התובע הצבאי הראשי - המערער (ע"י ב"כ, סרן דנית מזור; סרן פרידה וול)

ערעור על החלטה של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי המרכז שניתנה בתיק מרכז (מחוזי) 407/13 (סא"ל אחסאן חלבי – שופט) ביום 2.9.2013. הערעור התקבל.

ה ח ל ט ה

1. זהו ערעורו של סמ"ר א. ג. (להלן – "המערער") על החלטת בית הדין הצבאי המחוזי בה הורה על מעצרו הממשי עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.
2. כנגד המערער הוגש כתב אישום ובו מיוחס לו, ולשני אחרים, אישום שעניינו גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 ו-335(א) [לחוק העונשין](#), התשל"ז-1977, כשעל פי הנטען, המערער תקף בצוותא עם נאשם נוסף חייל אחר מיחידתם, בין היתר באמצעות הכאתו במוטות ברזל, בעיטות ואגרופים.
3. בית הדין המחוזי מצא כי האישום נשען על תשתית ראיות לכאורית, וכי מתקיימת בנסיבות המקרה עילת מעצר מובהקת של "מסוכנות", ומשכך הורה על מעצרו של המערער. בהחלטתו דחה בית הדין חלופת מעצר שהוצעה על-ידי בא כוח המערער שלפיה ישהה במעצר בית מלא בפיקוח בני משפחתו של המערער. לעניין זה ציין בית

הדין כי החלופה המוצעת אינה הולמת את עוצמת עילות המעצר, בייחוד לאור "חזקת המסוכנות" המנויה בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, החלה בעניינו של המערער.

4. בית הדין קמא אף מצא שלא להיעתר לבקשת בא כוח המערער ולהורות על שליחתו לקבלת תסקיר מעצר כפי הסמכות הנתונה לו לפי סעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), וזאת חרף עמדת התביעה הצבאית שלא התנגדה לבקשה זו. בית הדין ציין כי נוכח עוצמת עילות המעצר במקרה זה והחלופה המוצעת על-ידי המערער כאמור לעיל, אין טעם בעריכת תסקיר, זאת גם לכשישתחרר המערער מן השירות.

5. עם תחילת הדיון בערעור מסרה המשיבה כי לא רק שאינה מתנגדת לעריכת תסקיר מעצר, אלא שעל פי תוכנו של התסקיר, אפשר ותשקול אם לעמוד על המשך מעצרו הממשי של המערער או לעתור לחלופה אחרת ההולמת, להשקפתה. נוכח עמדה זו סברתי כי ראוי להורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המערער, שכבר שוחרר מן השירות באותה העת. אכן, ברגיל הגשת תסקיר מעצר הינה סמכות שבשיקול דעת, בהתאם לנסיבות המקרה. ברם, משעה שעתירת התביעה האמונה על האינטרס הציבורי, לגבי המעצר, יכול שתושפע מתוכנו של התסקיר, כפי שהמשיבה מסרה במפורש, דחיית בקשה להכנת תסקיר מעצר מסכלת את יכולתו של הנאשם לשכנע את התביעה בקיום חלופת מעצר ראויה, ולהביאה לעתירה שפגיעתה בחירות המערער תהא מתונה ומאוזנת יותר. אם זו עמדתה של התביעה אל לו לבית הדין להיות "קטגור מעל הקטגורי" ולמנוע מהתביעה לכלכל את צעדיה בשים לב למערכת שיקולים רלוונטיים וחיוניים לה, אף לעמדתה.

6. בנסיבות האמורות הוריתי כי יוכן תסקיר מעצר בעניינו של המערער, ולאחר שהמאשימה עיינה בתסקיר, הסכימה לקבלת הערעור. הצדדים הודיעוני בהודעה משותפת כי הגיעו להבנות לעניין התנאים לשחרורו של המערער ממעצרו הממשי ועתרו כי הדיון בו יקבעו אותם תנאים, יקום בבית הדין המחוזי **מחר**, מועד אליו נקצב מעצרו של המערער בהחלטתי הקודמת.

7. נוכח האמור מצאתי לקבל את הערעור: המערער יזומן מכלאו למחר 9.10.2013 **לבית הדין הצבאי ביפו**, לצורך קיום דיון שבו יקבעו ויגובשו תנאי השחרור מהמעצר בו הוא נתון.

8. העתק החלטה יועבר לקצינת בית הדין המחוזי ביפו כדי שהמערער יזומן לדיון מכלאו, ויתואם דיון כאמור, בעניינו.

הדיון שנקבע היום בעניינו של המערער בבית דין זה מבוטל.

ניתנה והודעה היום, ד' בחשוון התשע"ד, 8 באוקטובר 2013, בלשכה ותועבר לבאי כוח הצדדים, לקצינת בית הדין המחוזי, וכן לשלישת הכלואים בבס"כ.

—

ארז פורת, אל"ם
שופט בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ם

למקור	נאמן	העתק	_____:	חתימת המגיה:
סוברנקו	סבטלנה	סגן	_____:	תאריך:
הדין	בית	קצינת		

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

ארז פורת 54678313-40/13

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה